

NEŠTO O BJELOVARSKOM RIBARSKOM DRUŠTVU »ČESMA«

Bjelovarsko društvo »Česma« osnovano je 1929. godine, od ribića športiša, dok profesionalnih ribara uopće nije bilo, jer nema voda za profesionalno ribarenje. Rječica Bjelovarska, koja protječe kraj samoga grada, nekada je bila vrlo bogata ribom, a naročito šaranom i klenom. Danas je takorekuć prazna i jedva se nađe po koji mali klenić. Rijeka Česma, koja je udaljena od grada oko deset kilometara, također je vrlo oskudna ribom. Ona je nekada bila vrlo bogata, naročito šaranom, štukom, a bilo je i somova, klenova i ostale ribe. Rijeka Česma je pokazala vrlo dobre rezultate u samom mrijestu i uzgoju mlada, jer ima mnogo prirodne hrane i blja koje raste po samom koritu rijeke.

Najvažnija rijeka za naše ribiće je Drava, koja je udaljena od Bjelovara oko četrdeset kilometara.

Ribarsko društvo »Česma« na početku je vrlo lijepo napredovalo i nakon par godina je imalo dva mala, ali vrlo dobra ribnjaka, koji su bili bogati ribom (u jednom je bilo šarana, u drugom somova). Rat (41—45) nije naše vode ni ribnjake poštedio. Dinamitom i drugim eksplozivom naše su vode sve više stradale, a poslije rata, ljeto 1946. god., bilo je toliko sušno, da se je mogio hodati po koritu rijeke Česme i Bjelovarske.

Naš sadašnji počasni predsjednik, drug Basariček Robert, vodio je društvo 12 godina, a i u danima rata. Tada je sazivao tajne sjednice naših ribića uz same vode, da ne bi bili primjećeni od okupatora. Drug Basariček je uz pomoć našeg sadašnjeg lovnog meštra, Čik Antona, te drugova Gebert Josipa, Stokuć

Milana, Trubnikov Koste i drugih članova u najvećim sušama spasavao ono malo mlada, što je preostalo po pojedinim barama i lokvama, puštajući ih u dublje virove.

No nakon oslobođenja desilo se opet da se je još našlo nesvijesnih drugova koji su haraćili po vodama sa svim mogućim mrežama i drugim sredstvima; drug Basariček je upornim zalaganjem i dokazivanjem, te drugarskim savjetovanjem i ubjeđivanjem, uspio da te ljude odvraći od toga rdavoga posla. Ti raniji griješnici, sada su među najboljima u društvu.

Društvo je počelo iznova poribljivati svoje ratom opustošene vode, i to još uvijek pod vodstvom starog predsjednika. Prošle su tri godine od oslobođenja kad se na godišnjoj skupštini našega društva 1948. god., nakon dugog i napornog rada zahvalio drug Basariček, te predložio za novog predsjednika druga Svarak Rudolfa, koji je jednoglasno i izabran. Drug Basariček je izabran počasnim predsjednikom društva.

Nadalje je na toj godišnjoj skupštini usvojen prijedlog, da se u interesu poribljivanja naših opustošenih voda, izgradi jedna velika brana na rijeci Česmi, koja će podići vodostaj za jedan metar.

Nakon toga počelo je društvo da prikuplja potreban građevni materijal i u jesen 1948. god. započelo je radom, koji su dobrovoljno izvadali sami članovi društva. Radovi su se brzo odvijali i dobro napredovali, iako je radilište bilo udaljeno oko trinaest kilometara od Bjelovara; većina članova dolazila je pješice i to poslije svakodnevnog rada.

ŠTVU

i drugih člaspasavao ono lo po pojedinaštajući ih u

esilo se opet snih drugova sa svim mo sredstvima; i zalaganjem kim savjetom da te lju posla. Ti ra u najboljima

poribljivati de, i to još ; predsjedni oslobođenja štini našega dugog i na ; Basariček, ednika druga dnoglasno i izabran po tva.

voj skupštini interesu po ih voda, iz a rijeci Čes aj za jedan

štvo da pri aterijal i u radom, koji mi članovi o odvijali i adilište bilo metara od dolazila je evnog rada.

u poduzeću. Tako su se vršili najteži zemljani radovi, često do kasne dobe noći, i onda su se drugovi opet pješice vraćali kući. Sad, kad je vodostaj preko dva metra, više se ne može loviti sa sakovima, pa je na taj način spriječen lov kristolovaca.

Na radovima je bilo članova koji su dali i po 20 radnih sati. Predsjednik drug Svarak Rudolf radio je na brani mjesec dana. Brana je već bila pri završetku, kad je nastupilo nevrijeme i jesenske kiše, te se nije moglo dalje raditi. U proljeće 1949., od brame su bili ostali — samo još stupovi. No ribići su ponovno počeli da grade branu sa više iskustva i prakse. Ovaj puta radilo se već u ljetu, tako da je brana bila dovršena do jeseni i jesenskih kiša, koje tu našu novu branu nisu mogle srušiti.

Naši ribići postavljaju si sada nove zadatke, da izgrade daljnje brane.

Nakon oslobođenja imalo je naše društvo oko 50 članova, a danas broji preko 400 članova! Društvo je priređivalo i po koji skupni izlet, na Dravu, Ilovu kod Garešnice, u Končanicu kod Vel. Zdenaca, gdje se sastajalo sa daruvarskim i garešničkim društvima, te posa-

vjetovalo o uklanjanju raznih nedostataka, kao i o korisnim prijedlozima. Naše je društvo u ovo par zadnjih godina poribljivalo sa šaranskom oplođenom ikrom i sa smuđevom oplođenom ikrom.

Od naših najmlađih bile su počinjene velike štete, ali naše društvo, da izbjegne tome dalo je mogućnosti i njima da budu ribići — članovi uz 50% popusta od članarine — te su oni članovi-pioniri, koji treba da poznaju pravila i propise, te da ih se strogo pridržavaju. Takovi ribići gajiti će, a ne samo loviti ribu.

Ističemo dobar rad druga Svaraka, koji je organizovao sve ribiće po okolnim selima, i to tako, da svako selo ima svoga delegata, koji dolazi više puta samom odboru i prenaša direktive na ostale drugove na selo. Naročito je dobro organizovana grupa naših ribića u Križevcima, sa delegatom drugom Jankačom, koji također propagira naš ribički sport.

Rad našega društva bit će i nadalje usmjeren na racionalno korištenje naših voda u svrhu športskog ribolova, kao i na poribljivanje opustošenih voda.

Ivan Hajoš, Bjelovar

ŠTUKA

Zadnje zvijezde blijedile su između rijetkih oblaka, dok smo se pribijali kroz vrbike i živicu truseći rosu i žureći se prema našem cilju, Starom rukavu Save. Prvi traci praskozorja rumenili su daleki horizont, kada smo stigli do našeg cilja. Selo uz obalu još je spavalo svojim nedeljnim snom. Iduć uz obalu dođosmo do malog seoskog prališta, gdje je na mirnoj površini vode ležao čamac. Skinuli smo naše naprtnjače, složili špinere, i ušli u čamac, te se nečujno otisnuli na širinu rukava

Polagano smo klizili vodom prema suprotnoj strani rukava obrasloj šašem i rogozom, izbjegavajući nepotrebne šumove vesla. Jutarnje magle nečujno su klizile vodom, i okružavale nas svojim hladnim zagrljajem. Čamac se lagano primicao području lova. Pregledali smo još jedno naše špinere: da li funkcioniraju kočnice i prebacivači, da li su varalice u redu, — te započeli lovom. Nalazili smo se desetak metara udaljeni od obale. Pod vodom su se gdje-gdje pomaljali grmovi podvodnog rastlinja, a